

קק' 10.2.75

אשר בנוסף על שמירת חיי התושבים המעטים, יצטרך להחזיק את המקום בימי הירום. מחנה כזה אפשר להקים ולהחזיק ללא מגרש העבודה...

אם לתכנית אין ערך התיישבותי, מוסרי או איסטרטגי הרי היא נטולת משמעות. מעלה האדומים הוא הפגנה מוסווית של התיישבות. לכל אחד הכלים המתאימים לגילו ולמעמדו. צעירי גושי-אמונים הפגינו עם שקי-שינה, בהליכה ברגל. יש המפגינים בעזרת כסף ובולדוזרים ומסתתרים מאחורי הנאמנות להתיישבות. הם רוצים למנוע - שעה שתחיל לדון על הסכם עם הפלשתינאים או הירדנים - כי שאלת ירושלים תעלה לדיון. רק תמימים יכולים לחשוב כי יש היום סיכוי להסדר של פשרה ללא פשרה בירושלים.

המצב השתנה באופן משמעותי. היום אין מקום להסדר, "מוענק" על ידינו והאפשרות היחידה היא מ"מ ופשרה. במסגרת כזאת, סביר שצטרף לסגל לעצמנו עמדות אשר תשמרנה על איחודה של ירושלים ותאפשרנה עם זאת מסגרת עצמאית לשכונות הערביות ולמקומות המקודשים. האם אפשרות כזו עולה בקנה אחד עם מעשי הבולדוזר במעלה-האדומים?

אם למעלה-האדומים יש ערך איסטרטגי עלינו להקים בו מחנה צבאי ולתבוע שליטה צבאית על המקום למען יהיה אחת מן הערובות הבטחוניות שגדרוש לעצמנו בבוא העת. את ההסוואה ההתיישבותית של ההפגנה הפוליטית, צריך לנסות ולהבהיר. לא ירושלים יקרה למקמי מעלה-האדומים אלא סיפוח הגדה המערבית. לא על איחוד ירושלים הם נאבקים אלא על מניעת הפשרה בחזית המזרחית!

וגקודה נוספת. איך אפשר לבוא ולהתרעם על העמדת מעלה האדומים מול עיריות הפיתוח? הרי כולנו יודעים מה גודל התקציב והגרעון; אנחנו חשים ושומעים את הסתייגויותיהם של האמריקאים מן התביעות הכלכליות שלנו... העולם המערבי חי את ההתגברות על האבטלה והצורך לשידוד מערכות משקי וחברתי. ובמציאות זו רשאי כל ישראלי לשאול עצמו: איפה יחסר הכסף שיושקע במעלה האדומים? איוו אוכלוסיה תסבול מהיעדר מקור עבודה בזמן שמנועי המפעלים החדשים יסתובבו במדבר-יהודה? במידה מסויימת איני מודאג: התכנית לא תמומש, הלחצים הפוליטיים והכלכליים והקשיים שיתעוררו יתרמו להכשלת מעלה-האדומים יותר מכל הצעקות וההפגנות... אך אני פונה לחברי המרכז שיחזרו ויבחנו את עמדתם, שישקלו מחדש את התכנית ולא יסתפקו ברצונם לקיים את הנאמנות לתנופה התיישבותית ואני תקווה שיחשפו את חוסר האמת שבמעלה האדומים.

משמור הנגב יובל מלך

על מעלה האדומים... אם נכונות הידיעות לפיהן עלה נושא התיישבות במעלה האדומים במרכז הקיבוץ האחרון, ברצוני להצביע על כמה חיבטים אשר בוודאי הונחו בדיון ולערער בשמם על התמיכה של הקיבוץ בתכנית. (א) מעלה האדומים איננו התיישבות. ראשית כל מפני שהממשלה החליטה לבנות בה מגרש תעשייתי ולא להתיר מגורים; נוסף על כך מפני שמהותה של התכנית תמשוך לכל היותר קבוצת פקידים ומנהלים לתעשיות ההמוניות והמזהמות האלה, בעוד שכוח האדם העיקרי יבוא מישובי הערבים בסביבה.

עברית: כיום ההון היחידי מושקע במכוון במקום ובתנאים שבהם כוח האדם היחיד העומד לרשותו, מקורו מן האוכלוסיה הערבית של השטחים המוחזקים, מן השומרון ומיהודה. לא משולי הגדה, העשויים להיות בתוך "תיקוני הגבול" הסבירים, אלא ממש באזור רים הערביים הצפופים.

התכנית, שאיננה אפילו התיישבות, לא תואמת את האופי המוסרי שניסינו תמיד לשוות לפעילותנו הציניונית.

ג) אולי יש לתכנית ערך איסטרטגי? אפילו אם אני בור בענייני צבא, אני יכול להבין שלשליטה הצבאית על המעברים יש ערך חשוב מאוד. אך מה ערכו הצבאי של מגרש תעשייתי המאוכלס ערבים ביום התופר הפקר בשבת? האם השומרים השכירים, קומץ המנהלים (כאשר יגורו במקום, דבר אשר אינו מובטח) ובהורי הישיבה, הם הכוח אשר יגן ויאבטח את המקום?

מתוך כך, אני מניח שיקום מחנה צבאי,

אמנם ייתכן ותקומנה כמה ישיבות, אפילו ישיבת הסדר ועוד כמה עסקים כגון מסעדה, חברת תיירות... אך האוכלוסיה היהודית אפילו תותר ישיבתה במקום תהיה מועטה ביותר, כי ממתי איזור תעשייתי, אשר נבנה רחוק מן העיר בגלל הוזהום ועוד סיבות דומות, ימשוך את השכבות העליונות של הפקידים והמנהלים לגור בסביבתו?

ב) ידוע לנו האופי המיוחד של קריית-ארבע. הדברים אינם מכוונים לאופי הלאומי או הדתי אלא לניצול העבודה הערבית על ידי היהודים של חברון המתחדשת. עד כאן יכולנו כל פעם לתרץ את המצב על ידי מציאת סיבות מקילות ועל-ידי הטענה שהניצול של הפועל הערבי לא היה מטרף אלא תופעת לוואי, חריג ועוד... כאן הדברים ברורים: לירושלים חסר כוח-אדם לתעשייה, ואם מקימים איזור תעשייתי חדש אין לו מקור כוח-עבודה אלא מן האוכלוסיה הערבית. כאילו חזרה אלינו תקופת המאבק לעבודה